Dosarul nr.3-3352/2024
nr. 2-24072480-12-3-03072024-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

20 decembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Râşcani,
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Bagrin Lucia
Grefier Cibotari Cristina

în sediul instanței, în ședință publică, a examinat acțiunea de contencios administrativ depusă de Bîrca Tatiana împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău cu privire la constatarea nulității actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

Reclamanta – Bîrca Tatiana, prin intermediul avocatului Beriozchin Ana, la 03.07.2024, s-a adresat Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău prin care a solicitat constatarea nulității deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.2/18-l din 27.02.2014 „Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Buiucani” în partea formării terenului cu nr. cadastral ***** din terenul inițial cu nr. cadastral ***** din str. ***** *****, mun. Chișinău prin excluderea poziției 2371 din decizie și modificarea suprafeței la poziția 2250 a terenului cu nr. cadastral ***** conform registrului bunurilor imobile-0,331 ha, precum și anularea soluției urbanistice din 23 ianuarie 2013 al DGAURF; radierea din registrul bunurilor imobile nr. cadastral *****; obligarea Consiliul Municipal Chișinău să emită un act administrativ favorabil prin care să se transmită în proprietate privată reclamantei Bîrca Tatiana lotul de pământ de pe lângă casa de locuit amplasată în mun.Chișinău, str. ***** ***** în limitele prevăzute în documentul de atribuire a terenului pentru construcția casei de locuit prin Decizia Preturii sectorului Buiucani, mun. Chișinău nr.5/1.4 din 29.05.1992; încasarea de la pârâți în mod solidar în beneficiul reclamantei Bîrca Tatiana a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 15 300 lei.

În argumentarea acțiunii, reclamanta a menționat că, este cetățeană a Republicii Moldova și este proprietara casei de locuit individuală cu nr.cadastral *****, construcției accesorii cu nr. cadastral ***** amplasate la adresa: mun. Chișinău, str. ***** ***** pe un teren cu suprafața reală de 0,331 ha.

Prin decizia Preturii sectorului Buiucani, mun.Chișinău nr.5/1-4 din 29.05.1992 această casă de locuit a fost dată în exploatare de către mama sa, Bîrca Tamara.

Prin aceiași decizie administrativă terenul adiacent casei de locuit cu suprafața de 2652 m.p a fost atribuit în folosință pentru o perioadă nedeterminată.

Pe data de 10.06.1992 decizia enunțată supra a fost înregistrată la Biroul de inventariere tehnică Chișinău.

Pe data de 26.12.2011 reclamanta Bîrca Tatiana a recepționat de la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău planul geometric pentru terenul nr. ***** cu suprafața de 0,3305 ha pentru a-l prezenta autorității publice locale.

Pe data de 06.02.2012 Bîrca Tatiana împreună cu părinții săi, Bîrca Anatolii și Bîrca Tamara, precum și sora Lazarev Natalia au depus cererea cu nr. 01/1-20-126 către Consiliul Municipal Chișinău, Direcția Generală Arhitectură Urbanism și Relații Funciare privind eliberarea titlului de autentificare a dreptului de proprietate asupra terenului în conformitate cu art 11 al Codului Funciar și în limita hotarelor existente.

Pe data de 31 mai 2012 au achitat în bugetul municipal taxele pentru efectuarea lucrărilor de inventariere a terenului.

Pe data de 27 decembrie 2016, Bîrca Tamara a decedat.

Prin certificatul de moștenitor testamentar din 28.07.2017, reclamanta Bîrca Tatiana a moștenit ¼ din bunurile imobile cu nr. cadastral ***** și nr. cadastral *****, amplasate la adresa mun. Chișinău, str. ***** *****.

Prin contractul de donație nr.7331 din 19.10.2017, Bîrca Anatolie i-a donat fiicei sale Bîrca Tatiana ¼ din bunurile enunțate supra.

Prin contractul de donație nr. 1-450 din 20.07.2021, Lazarev Natalia i-a donat Tatianei Bîrca ¼ cotă-parte din construcțiile enunțate supra.

Astfel, reclamanta Bîrca Tatiana este proprietară exclusivă a casei de locuit din strada ***** *****, mun. Chișinău.

Pe data de 25.01.2024 Bîrca Tatiana, prin intermediul reprezentantului său Beriozchin Ana a solicitat de la Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare informație ce ține de examinarea cererii nr. 01/1-20-126 din 08.02.2012.

Pe data de 07.02. 2024, Bîrca Tatiana a primit un răspuns, prin care i s-a comunicat că la data de 24.05.2012 a fost adoptată o soluție urbanistică propusă spre legalizare, iar conform schemei perfectate li s-a propus proprietarilor transmiterea în proprietate doar terenul cu suprafața de 827 m.p. Surplusul de teren cu suprafața de 2478 m.p constituie proprietate municipală de domeniu privat și urmează a fi eliberat.

Pe data de 05 martie 2024 Bîrca Tatiana, prin intermediul reprezentantului său a depus o petiție către DGAURF, prin care a solicitat informație privind actul administrativ de formare a două bunuri imobile din terenul litigios, totodată, a prezentat decizia Preturii sectorului Buiucani cu nr.5/1.4 din 29.05.1992 (cu ștampila organului cadastral) privind repartizarea terenului cu suprafața de 0,2652 ha pentru construcția casei de locuit mamei sale, Bîrca Tamara.

Prin răspunsul cu nr. 2-03/1-476 din 27.03.2024, Primaria mun. Chișinău a comunicat reclamantei Bîrca Tatiana că din surplusul de pământ, din terenul cu nr. cadastral ***** a fost format teren cu nr. cadastral ***** prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.2/18-1 din 27.02.2014 și Consiliul municipal Chișinău decide discreționar în privința actelor juridice de administrare sau de dispoziție privind bunurile domeniului privat al municipiului.

A mai menționat că decizia Preturii sectorului Buiucani nr. 5/1.4 din 29.05.1992 nu este înregistrată în registrul bunurilor imobile și nu a fost prezentată de către proprietarii construcției la inițierea procedurii de legalizare a terenului.

Cu referire la procedura prealabilă, menționează reclamanta că la 10.04.2024, a depus cerere prealabilă către Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, Consiliul Municipal Chișinău, Primarului General al municipiului Chișinău, prin care a solicitat anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.2/18-1 din 27.02.2014 „Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Buiucani" în partea formării terenului cu nr. cadastral ***** prin separarea lui din terenul inițial cu nr.cadastral *****, amplasat în mun.Chișinău, str.***** *****, precum și a soluției urbanistice din 23 ianuarie 2013 al Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, radierea terenului cu nr.cadastral ***** din registrul bunurilor imobile, precum și emiterea unui act administrativ favorabil prin care să se transmită în proprietate privată Bîrca Tatianei lotul de pământ de pe lângă casa de locuit amplasată în mun. Chișinău, str. ***** ***** în limitele prevăzute în documentul de atribuire a acestui teren pentru construcția casei de locuit prin Decizia Preturii sectorului Buiucani, mun.Chișinău nr. 5/1.4 din 29.05.1992.

Prin răspunsul la cererea prealabilă cu nr. 2-03/1-788 din 08.05.2024, recepționat la data de 10.05.2024, Primăria municipiului Chișinău a comunicat reclamantei că cererea prealabilă în partea anulării deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-1 din 27.04.2014 și a soluției urbanistice elaborată anterior este depusă tardiv, prin urmare temeiuri de examinare a cererii prealabile nu sunt.

Cu referire la motivele de fapt și de drept, invocă reclamanta că prin decizia Preturii sectorului Buiucani nr. 5/1.4 din 29.05.1992 Tamarei Bîrca i-a fost repartizat teren pentru construcția casei de locuit la adresa: mun. Chișinău, strada ***** ***** (precedenta denumire-Nahimova) cu suprafața de 2652 m.p.

Astfel,în sensul art. 4 al Codului Funciar ea a devenit deținător de posesiune. Suprafața reală a terenului este de 3310 metri pătrați.

Din răspunsul Primăriei mun. Chișinău nr. 2-03/1-476 din 27.03.2024 reclamanta Bîrca Tatiana a aflat despre existența deciziei Consiliului municipal Chișinău cu nr.2/18-1 din 27.02.2014 „Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Buiucani" potrivit cărei o parte din terenul atribuit mamei sale pentru construcția casei de locuit a fost separat și s-au format două terenuri: cu nr. cadastral ***** cu suprafața de 827 m.p și cu nr. cadastral ***** cu suprafața de 2478 m.p.

Cererea prealabilă a fost depusă în interiorul termenului de 30 de zile din data comunicării actului administrativ sau primirii răspunsului la petiție.

Or, potrivit informației din registrul bunurilor imobile din 01.11.2017 și 05.08.2021 suprafața terenului adiacent casei de locuit cu nr. cadastral ***** nu a fost schimbată în sensul micșorării suprafeței, prin urmare, unica sursă de informare asupra existenței actului administrativ este răspunsul la petiție.

Totodată, potrivit avizelor de plată a impozitelor pe bunurile imobiliare pentru anul 2016 și 2017 suprafața terenului litigios este aceiași, iar avizele ulterioare pentru achitarea impozitului funciar nu mai conțin rubrica „suprafața totală a bunului".

Mai mult, în cererea prealabilă reclamanta a invocat nulitatea actului administrativ pe motiv că actul administrativ individual cu nr.5/1.4 din 29.05.1992 prin care Tamarei Bîrca i-a fost repartizat terenul cu suprafața de 2652 m.p pentru construcția casei de locuit pentru o

perioadă nedeterminată, a obținut puterea lucrului decis, prin urmare, actul administrativ favorabil este valabil atîta timp cît nu este retras, revocat sau anulat și autoritatea publică emitentă este obligată să-l respecte. Contrar prevederilor art.19, 21 și 22 al Codului administrativ, pârâtul nu a acționat în conformitate cu legea, nu a soluționat cererea pe cale prejudiciară și nu a studiat starea de fapt din oficiu, prin urmare, nu a examinat cererea în fond.

Potrivit art. 30 alin. (1) al Codului administrativ autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. (2) Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decît în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

Potrivit art. 139 alin. (3) al Codului administrativ un act administrativ individual rămîne valabil atîta timp cît nu este retras, revocat sau anulat într-un alt mod ori nu s-a consumat prin expirarea timpului său într-un alt mod. (4) Actele administrative individuale se respectă de către autoritatea publică emitentă, alte autorități publice, destinatarii acestora și persoanele terțe.

Potrivit art. 140 al Codului administrativ, un act administrativ individual obține puterea lucrului decis atunci cînd nu mai poate fi contestat nici pe cale prealabilă, nici prin acțiune în instanța de judecată competentă.

Iar potrivit art. 141 alin. (1) al Codului administrativ un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare.

Totodată, potrivit art. 165 alin. (1) al Codului administrativ cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiției. (3) Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată și fără obligația de a respecta un termen.

Avînd în vedere, că la baza deciziei cu nr.2/18-1 din 27.02.2014 , în partea contestată, s-a pus o stare de fapt eronată și nu s-a ținut cont de existența unui act administrativ care a produs efecte juridice definitive, reclamanta a dobândit un drept în condiții legale, totodată și din motivul că autoritatea publică locală nu a efectuat lucrări de identificare și formare a terenurilor prin confruntarea datelor din cadastrul funciar municipal cu situația pe teren și a datelor de arhivă și inventariere și a încălcat prevederile art.art. l (4), 5, 10 (2), 14, 18, 19, 21 al Legii privind formarea bunurilor imobile, art.6 pct.a), pct.i), pct m), art 55 al Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale.

Acest act administrativ este lovit de nulitate în partea contestată.

Reclamanta solicită constatarea nulității actului administrativ cu nr.2/18-1 din 27.02.2014 din motiv că a fost încălcat un drept particular, iar legislația funciară îi oferă speranța legitimă de a privatiza lotul de pe lângă casă în limita suprafeței atribuite pentru construcția casei de locuit printr-un act administrativ adoptat anterior.

În sensul art.11 al Codului Funciar, autoritățile administrației publice locale atribuie cetățenilor terenuri fără plată, eliberîndu-le titluri de proprietate pentru sectoarele de teren ocupate de case, anexe gospodărești și grădini care li s-au atribuit în conformitate cu legislația.

Potrivit pct. 55 al Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale nr. 3/23 din 02.04.2013, loturile de pe lângă casele de locuit se transmit în proprietate

proprietarilor caselor de locuit în limitele prevăzute de documentele de atribuire a terenului pentru construcția și exploatarea casei de locuit, inclusiv de contractul de atribuire a terenurilor în folosință pe termen nelimitat.

Potrivit pct. 58 al Regulamentului enunțat supra, terenurile aferente caselor de locuit se transmit gratuit în proprietate privată proprietarilor caselor respective în limitele suprafeței care a fost atribuită în conformitate cu legislația, eliberîndu-se titlurile de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

Potrivit pct.6 din Regulamentul cu privire la modul de transmitere în proprietate privată a loturilor de pământ de pe lîngă casă în localitățile urbane autoritățile administrației publice locale transmit terenurile prevăzute în pct. 2 al prezentului regulament în proprietate proprietarilor caselor de locuit în limitele prevăzute de documentele de atribuire a terenului pentru construcția și exploatarea casei de locuit, inclusiv contractul de atribuire a terenului în folosință pe termen nelimitat.

Cu referire la cheltuielile de asistență juridică, menționează că pentru acordarea asistenței juridice în prezenta cauză, reclamanta a achitat asistența juridică avocatului Beriozchin Ana în sumă de 15300 lei potrivit ordinului de plată QL nr. 424116 din 11.04.2024, care solicită să se încaseze de la pîrîți în mod solidar.

Potrivit art. 60 alin. (1) al Legii cu privire la avocatură, avocatul acordă asistență juridică clientului în baza contractului de asistență juridică, încheiat în formă scrisă.

Potrivit art. 63 alin. (2) al legii enunțate, supra mărimea onorariului se stabilește prin acordul părților și nu poate fi schimbată de autoritățile publice sau de instanța de judecată.

Potrivit art. 90 pct. i) al Codului de Procedură Civilă, cheltuielile de asistență juridică fac parte din cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art. 94 alin. (1) al Codului de Procedură Civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată.

Potrivit art. 96 alin. (1) al Codului de Procedură Civilă instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsură în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

În cadrul ședințelor judecătorești, reclamanta Bîrca Tatiana nu s-a prezentat, iar reprezentantul său - avocatul Beriozchin Ana, împuternicită în baza mandatului avocațial nr.1407094 din 02.01.2024 (f.d.6) a susținut acțiunea în sensul formulat, reiterându-și argumentele expuse în scris.

Pârâtul – Consiliului municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău, prin referința prezentată instanței (f.d.52-57), a solicitat declararea acțiunii ca inadmisibilă, iar în cazul dacă va fi declarată admisibilă, solicită respingerea acțiunii reclamantei Bîrca Tatiana ca neîntemeiată.

În contextul dat, menționează că, consideră că cererea de chemare în judecată urmează a fi declarată inadmisibilă din următoarele considerente: în conformitate cu art. 5 alin. (1) Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime. (2) Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare.

Urmează a se reține și prevederile art. 17 din Codul administrativ al RM, care stipulează că, Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Art. 20 Cod administrativ, statuează că,Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revindecat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contencios administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Art. 207 alin.(2) lit.d) Cod administrativ, stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209. În acest context, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen curge de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia;

Potrivit art. 206 Cod administrativ, Felurile acțiunilor în contencios administrativ

(1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);

b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);

c) impunerea la acțiune, la tolerarea acțiunii sau la inacțiune (acțiuni în realizare);

d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control administrativ).

Din formularea cererii de chemare în judecată nu este cert dacă acțiunea reclamantei este una în contestare (art. 206 alin. (1) lit. a) Cod Administrativ, și în obligare art. 206 alin. (1) lit. b) - obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual sau în realizare (art. 206 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, impunerea la acțiune, la tolerare acțiunii sau la inacțiune), în oarecare din ipoteze (contestare/obligare/realizare) consideră că acțiunea reclamantei este una inadmisibilă.

Temeiul nr. 1 - art. 207 alin.(2) lit. d) Cod Administrativ; în ipoteza în care acțiunea este una în contestare, fiind solicitate anularea deciziei CMC nr. 2/18-1 din 27.02.2014 „Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sect. Buiucani” în partea formării terenului cu nr. cadastral ***** din terenul inițial cu nr. cadastral ***** din str. *****, *****, mun. Chișinău prin excluderea poziției 2371 din decizie și modificarea suprafeței la poziția 2250 a terenului cu nr. cadastral ***** conform registrului bunurilor imobile - 0,331 ha, precum și anularea soluției urbanistice din 23.01.2013 al DGAURF, solicită instanței aplicarea prevederilor art. 207 alin. (2) lit. d) Cod Administrativ - Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când [...] d) acțiune a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209.

Potrivit art. 209 alin. (1) lit. b) din Cod administrativ al Republicii Moldova, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Reieșind din prezenta speță, se constată fără echivoc că răspunsul cu privire la cererea prealabilă oferit de către Primăria municipiului Chișinău nr. 2-03/1-788 este datat cu data de 08.05.2024 confirmat însăși de reclamantă în cererea de chemare înaintată, însă acțiunea a fost înregistrată în cancelaria Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani la data de 03.07.2024 cu depășirea termenilor stabiliți de legislația în vigoare. Totodată, de către reclamanta Bîrca Tatiana reieșind din conținutul cererii de chemare în judecată nu a fost solicitată repunerea în termen.

Consiliul municipal Chișinău și Primarul General al mun. Chișinău, cercetând înscrisurile anexate la materialele cauzei civile, a reținut că, reclamanta a omis termenul legal de adresare în instanța de contencios administrativ, or, atât actul administrativ Decizia CMC nr. 2/18-1 a fost emis la 27.02.2014, cât și soluția urbanistică a fost emisă la 23.01.2013, iar cererea prealabilă a fost depusă de reclamanta Bîrca Tatiana abia la 11.04.2024.

La fel, Autoritatea administrației publice locale examinînd argumentele părții reclamante din cererea de chemare în judecată atestă că, reclamanta a cunoscut despre emiterea actelor contestate, or, Decizia Consiliului municipal Chișinău nr.2/18-2 „Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Buiucani" a fost emisă la 27.02.2014, cererea prealabilă a reclamantei cu nr. 2-03/1-788 a fost depusă la 11.04.2024, răspunsul nr. 2-03/1-788 la cererea prealabilă a fost expediat în adresa reclamantei la data de 08.05.2024 și cererea de chemare în judecată a fost depusă la data de 03.07.2024. Comunică instanței de judecată că reclamanta a înaintat prezenta cerere de chemare în judecată solicitând în parte anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-2, emisă la data de 27.02.2014 cu mult peste termenii stabiliți de legislația în vigoare.

Constată că, reclamanta a omis termenul de prescripție de adresare în instanța de contencios administrativ stabilit la art.207-209 Cod administrativ, deoarece actul administrativ contestat a fost publicat imediat după emiterea lui pe pagina Web a Primăriei mun. Chișinău astfel devenind public, inclusiv și pentru reclamantă care urma să cunoască despre existența actului administrativ și să-l conteste în termen de 30 de zile de la data emiterii lui, așa cum prevede procedura în contenciosul administrativ.

Suplimentar menționează că, actul respectiv a stat la baza înregistrării dreptului de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral ***** după proprietarul Consiliul municipal Chișinău ca terenuri din domeniul public privat. Intabularea în Registrul bunurilor imobile fiind înfăptuită la 28.05.2021, corespunzător, Registrul de Stat a bunurilor imobile este un registru public, iar informația acestuia se consideră adusă la cunoștință publică din momentul completării/înregistrării.

Consideră că, reclamanta a fost notificată despre emiterea actului administrativ contestat, astfel, există un aspect important privind aplicarea de către instanța de judecată a inadmisibilității cererii de chemare în judecată, or, decizia CMC nr. 2/18-1 din 27.02.2014 a fost publicată pe pagina web a Primăriei municipiului Chișinău.

Direcția relații publice a Primăriei municipiului Chișinău a informat că actul administrativ contestat de reclamantă a fost publicat pe pagina web (site-ul) oficial al Primăriei municipiului Chișinău. Data și anul publicării actului administrativ contestat a fost indicat.

Așadar, rezultă că actul administrativ contestat a fost publicat în perioada imediat următoare după aprobarea lui de către Consiliul municipal Chișinău.

Informația dată poate fi verificată și vizualizată accesând pagina web (site-ul) oficial al Primăriei municipiului Chișinău. Odată cu publicarea lui, se consideră că acesta este adus la cunoștința tuturor și reclamanta trebuia să cunoască despre existența lui.

Astfel, Consiliul municipal Chișinău și Primarul General al mun. Chișinău a constatat că, reieșind din faptul că, decizia CMC nr. 2/18-1 a fost emisă la 24.02.2014, cererea prealabilă urma a fi depusă până la 24.03.2014, iar acțiunea în instanța de judecată urma a fi înaintată în termen de 30 de zile de la momentul în care a primit sau trebuia să primească răspuns la cererea prealabilă, adică până la 24.05.2014. În ordinea celor expuse, menționează că, reclamanta Bîrca Tatiana cunoscând cu certitudine despre emiterea actului admistrativ contestat, cu atât mai mult că actul administrativ respectiv a fost emis în rezultatul delimitării masive a proprietăților unităților administrativ-teritoriale de proprietățile statului a omis termenul de adresare în instanța de contencios administrativ.

Reclamanta se adresează cu cerere prealabilă abia la 11.03.2024, adică, peste aproximativ 10 ani de la expirarea termenului de prescripție, iar în instanța de judecată abia la 03.032024, fiind depășit termenul legal, fapt constatat și de către partea pîrîtă la etapa prealabilă. Reieșind din cele indicate supra, constată neîndoielnic neîntrunirea condițiilor pentru admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ, și urmează a fi declarată inadmisibilă, or, aceasta a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209.

Astfel constată că reclamanta a omis termenul de 30 de zile de adresare cu acțiune în instanța de judecată prevăzut de art. 209 alin. (1) lit. b) din Cod administrativ al Republicii Moldova. Consideră că cererea de chemare în judecată urmează a fi declarată inadmisibilă de către instanța de judecată, ori aceasta se încadrează perfect în exigențele negative a normei prevăzute la art.207 alin.(2) lit.d) din Codul administrativ al Republicii Moldova.

Temeiul nr. 2 - Art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ reclamanta nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

Având în vedere cele relatate concluzionează pârâtul că cerințele reclamantei în vederea obligării Primarului General al municipiului Chișinău și Consiliul municipal Chișinău de a anula actul contestat care reprezintă obiectul litigiului dat, sunt lipsite de careva suport juridic.

Prin urmare, consideră că instanța urmează să emită o încheiere prin care cererea de chemare în judecată să fie declarată drept una inadmisibilă în sensul art. 207 alin. (2) lit. d), e).

Cu referire la fondul cauzei, menționează pârâtul că potrivit art.93 din Codul administrativ, care stabilește sarcina probațiunii, se reține că, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În cazul când instanța de judecată va aprecia acțiunea înaintată de către Bîrca Tatiana ca admisibilă solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată și nefondată din următoarele considerente:

Cu referire la motivele de fapt și de drept: notează autoritatea pârâtă prevederile art.art.5, 10 alin.(1), 11 alin.(1) lit.a), 189 alin.(1) și (2) din Codul administrativ.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că, prin răspunsul Primăriei municipiului Chișinău nr. 2-03/1-476 din 27.03.2024 reclamantei i s-a adus la cunoștință următoarele: întru executarea Legii cadastrului bunurilor imobile nr.1543-X1II din 25.02.1998, Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 984 din 21.09.1998 „Cu privire la unele măsuri pentru urgentarea procesului de împroprietărire", în conformitate cu Memorandumul de înțelegere dintre Agenția Națională Cadastru, Resurse Funciare și Geodezie și Primăria mun. Chișinău din 13.12.1999, ordinul Agenției de Stat Relații Funciare și Cadastru nr. 44 din 14.03.2022 „pentru completarea Instrucțiunii provizorii privind modul de completare, eliberare și păstrare a Titlului de autentificarea a dreptului deținătorului de teren MD RM.36-02-04-97", avizul Comisiei pentru construcții, arhitectură și resurse funciare a Consiliului municipal Chișinău, potrivit materialelor grafice și textuale privitoare la inventarierea terenurilor, prezentate de către Oficiul cadastral teritorial Chișinău, dat fiind surplusul de teren și lipsa datelor necesare (informația despre suprafața legală a lotului de pământ, proprietarii imobilelor, datele pașaportului etc.), în scopul urgentării înregistrării dreptului asupra imobilelor, precum și implementării cadastrului în teritoriul municipiului Chișinău, în cadrul lucrărilor de înregistrare primară masivă, în temeiul art. 11, 20 și 42 din Codul Funciar, art. 11 (1) lit. 1) și art. 23 (4) din Legea R.M. nr. 123-XV din 18.03.2003 „Privind administrația publică locală", Consiliul municipal Chișinău a adoptat la 28.12.2004 decizia nr. 16/66-1, prin care a fost stabilit dreptul de proprietate municipală asupra loturilor de pământ de pe lângă casele de locuit particulare inclusiv și asupra terenului din str. *****, ***** cu nr. cadastral ***** cu suprafața de facto, precizată în urma inventarierii de 0,331 ha.

Ulterior, având în vedere cererea proprietarilor construcțiilor (la acel moment) și actele anexate, ținând cont de normativele urbanistice în vigoare, la data de 24.05.2012, de către serviciul abilitat din cadrul Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare, au fost sistematizate și determinate hotarele limită a terenului pentru deservirea și exploatarea construcțiilor din str. *****. ***** mun. Chișinău, cu suprafața de 827 m.p.

Asupra surplusului de teren, liber de construcții (partea componentă a terenului cu nr. cadastral *****) din str. *****, *****, mun. Chișinău prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-1 din 27.02.2014 „Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sect. Buiucani" a fost stabilit dreptul de proprietate publică municipală din domeniul privat, modul de folosință pentru construcții, cu atribuirea numărului cadastral *****.

Deasemnea reclamanta Bîrca Tatina a fost informată că, doar Consiliul municipal Chișinău decide discreționar în privința actelor juridice de administrare sau de dispoziție privind bunurile domeniului privat al municipiului.

A mai fost informată actuala reclamantă că, decizia Preturii sect. Buiucani nr. 5/1.4 din 29.05.1992 privind darea în exploatare a casei de locuit individuale din str. *****, *****, edificată pe terenul cu suprafața de 2652 m.p., nu este înregistrată în Registrul bunurilor imobile (ținut de către Î.S. „Cadastrul Bunurilor Imobile") și nu a fost prezentată de către proprietarii construcțiilor la inițierea procedurii de legalizare a terenului prenotat.

Potrivit art.15 Cod funciar nr. 828 din 25.12.1991 este prevăzut că: Atribuirea terenurilor pentru alte necesități decît cele agricole sau silvice este permisă numai întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor de stat și municipale cărora li se atribuie înfolosință terenuri proprietate publică a statului, respectiv a unităților administrativ-teritoriale, pentru desfășurarea activității lor.

Conform art.53 alin. (2) din Legea 121 din 04.05.2007 privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, Privatizarea terenurilor aferente este posibilă numai în cazurile când: Actele în al căror temei proprietarii de bunuri privatizate sau de întreprinderi private dețin în posesiune și folosință terenurile aferente lor, cu excepția contractelor de arendă, se anulează, iar rectificarea înregistrării în registrul bunurilor imobile se efectuează la cererea organului abilitat cu dreptul de administrare a terenului.

Prevederile art. 54 din Legea 121 din 04.05.2007 privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, Vânzarea terenurilor libere de construcții reglementează expres că: (1) Terenurile proprietate publică din domeniul privat libere de construcții/edificii, alte bunuri legate solid de pământ înscrise în lista bunurilor supuse privatizării se vând prin licitații cu strigare, desfășurate în modul stabilit de Guvern. (2) Prețul inițial de expunere la licitație trebuie să fie egal cu cel puțin valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator în conformitate cu Legea nr. 989/2002 cu privire la activitatea de evaluare, dar nu mai mic decât prețul normativ calculat în conformitate cu Legea nr. 1308/1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului. Terenul proprietate publică din domeniul privat liber de construcții care, după parametri și amplasare, nu poate fi format ca bun imobil de sine stătător se vinde la licitație proprietarilor de terenuri adiacente. În cazul în care există un singur proprietar de teren adiacent terenului care nu poate fi format ca bun imobil de sine stătător, terenul menționat poate fi vândut direct proprietarului unic al terenului adiacent la un preț egal cu cel puțin valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator în conformitate cu Legea nr. 989/2002 cu privire la activitatea de evaluare, dar nu mai mic decât prețul normativ calculat în conformitate cu Legea nr. 1308/1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului.

Consideră că, Autoritatea publică locală a prezentat informația la cele solicitate de către Bîrca Tatiana prin cererile cu nr. 1-03/1-504 din 25.01.2024 și nr. 2-03/1-476 din 05.03.2024, a fost pusă la dispoziția acesteia în termen răspunsul Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare a Consiliului municipal Chișinău nr. 1-03/1-504 din 24.02.2024, și răspunsul Primăriei mun. Chișinău nr. 2-03/1-476 din 27.03.2024, iar petiționarul nu poate să pretindă ca răspunsul la cerere să-i fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, stabilirea răspunsului fiind atribuit exclusiv autorității publice competente.

Sub acest aspect, consideră irelevante cazului, argumentele aduse de către reclamantă prin acțiunea sa în susținerea poziției sale privitor la legalitatea actului administrativ (decizia Consiliului municipal Chișinău nr.2/18-1 din 27.02.2014)- alegațiile reclamantei sunt declarative și nu au nici un substrat faptico-juridic.

În aceste condiții de fapt și de drept, consideră că nu este afectat sau vătămat nici un drept recunoscut de lege al reclamantei Bîrca Tatiana, deoarece la înregistrarea casei de locuit individuale în Registrul bunurilor imobile, edificată pe terenul cu suprafața de 2652 m.p. nu a fost indicat actul administrativ decizia Preturii sect. Buiucani nr. 5/1.4 din 29.05.1992 în baza căruia a fost dat în exploatare imobilul respectiv, astfel, consideră absolut

legală, sistematizarea și determinarea de către serviciul abilitat al Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare a hotarelor limită a terenului pentru deservirea și exploatarea construcțiilor din str. *****, *****, mun. Chișinău cu suprafața de 827 m.p. Pe cale de consecință, odată ce nu este probat dreptul recunoscut de lege ca fiind vătămat al reclamantei Bîrca Tatiana, pretențiile acesteia privind anularea actului administrativ urmează a fi respinse ca fiind nefondate și irelevante.

În conformitate cu prevederile art. 10 alin.(l) din Codul administrativ, potrivit căruia, Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce efecte juridice prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Astfel, legea stabilește clar că instanța de contencios administrativ nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia.

În aceste condiții, se atestă cu certitudine că, actul administrativ în cauză a fost emis de către autoritatea competentă conform prevederilor legii și corespunzător procedurii stabilite, astfel odată ce reclamanta nu poate proba declarațiile sale decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-1 din 27.02.2014 nu poate fi anulată de către instanța de judecată.

Sub acest aspect, consideră că decizia contestată de reclamantă este una legală deoarece, a fost emisă de către un organ competent, conform legislației în vigoare, și cu respectarea procedurii stabilite. Astfel, la emiterea acestei decizii nu a fost încălcat nici un temei menționat anterior, prevăzut de legea contenciosului administrativ.

Potrivit art. 225 alin. (1) și (2) Cod administrativ dispune că: (1) Instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ; (2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerație toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Totodată, legislația în vigoare acordă unor instituții publice, precum Oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat, dreptul și obligația de a verifica legalitatea actelor administrative și de a le contesta în modul stabilit de lege.

Conform art. 63 alin. (3) din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28.12.2006 - Subiecții controlului administrativ, De organizarea controlului administrativ al activității autorităților administrației publice locale este responsabilă Cancelaria de Stat, acesta fiind exercitat nemijlocit de Cancelaria de Stat sau de oficiile sale teritoriale, conduse de reprezentanții Guvernului în teritoriu.

Conform pct. 8 lit. g) din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18.12.2009, oficiile sunt abilitate în efectuarea controlului obligatoriu, sub aspectul legalității, actelor normative emise de către pretor, primar, președintele raionului, Guvernatorul și Comitetul executiv al unității teritoriale autonome Găgăuzia.

Conform art.***** alin.(1) din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28.12.2006, În cazul în care consideră că un act emis de autoritatea administrației publice

locale este ilegal, oficiul teritorial al Cancelariei de Stat notifică autorității locale emitente ilegalitatea actului controlat, cerând modificarea sau abrogarea lui totală sau parțială.

În această ordine de idei menționează că - de către Oficiul Teritorial al Cancelariei de Stat Chișinău a fost efectuat controlul administrativ de legalitate a deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.2/18-1 din 27.02.2014, în urma căruia nu a fost identificat nici un temei de a notifica prezentul act administrativ (se va anexa copia scrisorii nr. 1304/OT4- 554 din 24 martie 2017).

Totodată, sub aspectul cerințelor reclamantei, subliniază că așa cum a fost demonstrat supra, drepturile și interesele lui Bîrca Tatiana nu au fost afectate sub nici o formă, ba din contra toate pretențiile sale sunt declarative și nefondate, astfel, sub aspectul afectării drepturilor și intereselor sale, cerința de anularea actului administrativ individual și obligarea emiterii actului administrativ privind transmiterea în proprietate privată lui Bîrca Tatiana a lotului de pământ de pe lângă casa de locuit amplasată în mun. Chișinău str. *****, ***** în limitele prevăzute în documentul de atribuire a terenului pentru construcția casei de locuit individuale prin decizia Preturii sect. Buiucani, mun. Chișinău nr. 5/1.4 din 29.05.1992 urmează a fi respinse.

În acest context, având în vedere cele menționate solicită stabilirea pe deplin și obiectiv șirul de circumstanțe relevante pentru justa soluționare a cauzei și să se ofere acestor circumstanțe o încadrare juridică corectă prin declararea cererii de chemare în judecată ca inadmisibilă sau în cazul în care instanța v-a considera ca acțiunea este admisibilă, respingerea cererii de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ înaintată de către Bîrca Tatiana ca fiind una neîntemeiată și lisită de suport juridic.

În cadrul ședințelor de judecată, reprezentantul pârâtului Consiliului municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău, Arbuz Oleg, împuternicit în baza procuriii nr.1-01/2-21 din 12.02.2024 (f.d.58) a solicitat respingerea acțiunii, reiterându-și argumentele expuse în scris, în referința depusă.

Aprecierea instanței:

Examinând acțiunea înaintată de către Bîrca Tatiana, audiind explicațiile reprezentantului reclamantei și reprezentantului pârâților, cerectând probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Bîrca Tatiana împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău cu privire la constatarea nulității actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și compensarea cheltuielilor de judecată, este neîntemeiată și pasibilă de respins, din următoarele considerente.

Noţiunea de „act administrativ” este reglementată în legislația națională, cât şi în Rezoluţia (77) 31 Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a

afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcţii judiciare.

Conform art.206 Cod administrativ, (1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ). (2) Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei cînd se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile Codului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept. Și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, poate înainta o acțiune în contencios administrativ pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Potrivit art.10 alin.(1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art.208 alin.(1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, pînă la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art.208 Cod administrativ, (1) În cazurile prevăzute de lege, pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă. (2) Dacă autoritatea publică competentă decide cu privire la cererea prealabilă, deşi termenul pentru depunerea cererii prealabile nu a fost respectat, acţiunea în contenciosul

administrativ este oricum admisibilă. Această prevedere nu se aplică în cazul în care printr-un act administrativ individual este favorizat un terţ. (3) Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acţiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual. (4) O acţiune în realizare se admite numai dacă reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere prin care a solicitat realizarea, tolerarea sau omiterea unei acţiuni. (5) O acţiune în constatare este admisibilă numai dacă reclamantul s-a adresat anterior la autoritatea publică competentă cu cerere de constatare.

Cu referire la admisibilitatea acțiunii pe temeiul respectării procedurii prealabile, se reține că, adresarea în instanța de contencios administrativ, a fost precedată de adresarea reclamantei Bîrca Tatiana la 11.04.2024 cu cerere prealabilă către Consiliul mun.Chișinpu, Driecția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, Primarul General, prin care reclamanta a solicitat anularea deciziei Consiliului mun.Chișinău nr.2/18 din 27.02.20214 „Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Buiucani” în partea formării a terenului cu nr.cadastral ***** din str.***** *****, precum și a soluției urbanistice din 23 ianuarie 2013 al DGAURF; radierea nr.cadastral ***** din registru bunurilor imobile; emiterea unui act administrativ favorabil prin care să se transmită în proprietate privată lui Bîrca Tatiana, lotul de pe lîngă casa de locuit amplasată în mun.Chișinău, str. ***** ***** în limitele prevăzute în documentul de atribuire a terenului pentru construcția casei de locuit prin Decizia Preturii sectorului Buiucani, mun.Chișinău nr.5/1.4 din 29.05.1992 (f.d.40-41).

Prin răspunsul Primăriei mun.Chișinău nr.2-03/1-788 din 08.05.2024, decizia adoptată în procedura prealabilă, cererea reclamantei prin care a solicitat anularea în parte a deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.2/18-1 din 27.0.2014 și a soluției urbanistice, elaborată anterior de către Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare, a fost respinsă ca tardivă (f.d.43).

Conform art.208 alin.(3) - (5) din Codul administrativ, dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acţiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual. *O acţiune în realizare se admite numai dacă reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere prin care a solicitat realizarea, tolerarea sau omiterea unei acţiuni.* O acţiune în constatare este admisibilă numai dacă reclamantul s-a adresat anterior la autoritatea publică competentă cu cerere de constatare.

Potrivit art.209 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia. (3) *Pentru acțiunea în realizare, acțiunea în constatare și acțiunea de control normativ nu există termen de înaintare a acțiunii în contencios administrativ.*

Totodată, instanța reține că reclamanata a invocat nulitatea actului administrativ, iar în conformitate cu 165 alin.(3), *nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată și fără obligația de a respecta un termen.*

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, instanța statuează că, acțiunea înaintată de Bîrca Tatiana, a fost depusă în instanța de contencios administrativ cu respectarea prevederilor art. 208 alin. (4) Cod dministrativ, din care motive, instanța conchide asupra admisibilității acțiunii și examinării în fond a pretențiilor și respectiv a respingerii demersului pârâtului privind declararea acțiunii ca indamisibilă în temeiul art.207 alin.(2) lit.d) Cod administrativ.

Suplimentar, cu referire la depunerea prezentei cereri în vederea anulării/declarării nulității deciziei nr.2/18-1 din 27.02.2014, cu expirarea vădită a termenului, adică peste aproape 10 ani, instanța îl va respinge ca neîntemeiat, or faptul plasării deciziei nominalizate pe pagina web a Primăriei mun.Chișinău, nu denotă că persoana interesată i-ar fi adus la cunoștință actul nominalizat.

Cu referire la demersul pârâtului privind declararea acțiunii ca inadmsibilă în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.e) Cod adminsitrativ, lipsa dreptului vătămat al reclamantei, instanța de judecată îl apreciază ca fiind vădit nefondat, or instanța constată că reclamanta Bîrca Tatiana prin acțiunea înaintată solicită constatarea nulității deciziei Consiliului mun.Chișinău nr.2/18-1 din 27.02.2014 „Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Buiucani" și obligarea acordării lotului de pământ de pe lângă casa de locuit a reclamantei, ceea ce indubitabil denotă interesul, dreptul pretins vătămat de către reclamantă, motiv din care demersul înaintat de autoritatea pârâtă privind inadmisibilitatea acțiunii în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.e) Cod adminsitrativ, urmează a fi respins.

Așadar, *obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ* îl constituie verificarea legalității deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.2/18-l din 27.02.2014 „Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Buiucani" în partea formării terenului cu nr. cadastral ***** din terenul inițial cu nr. cadastral ***** din str. ***** *****, mun. Chișinău prin excluderea poziției 2371 din decizie și modificarea suprafeței la poziția 2250 a terenului cu nr. casatral ***** conform registrului bunurilor imobile-0,331 ha, precum și anularea soluției urbanistice din 23 ianuarie 2013 al DGAURF; radierea din registrul bunurilor imobile nr. cadastral *****; obligarea Consiliul Municipal Chișinău să emită un act administrativ favorabil prin care să se transmită în proprietate privată reclamantei Bîrca Tatiana lotul de pământ de pe lângă casa de locuit amplasată în mun.Chișinău, str. ***** ***** în limitele prevăzute în documentul de atribuire a terenului pentru construcția casei de locuit prin Decizia Preturii sectorului Buiucani, mun. Chișinău nr.5/1.4 din 29.05.1992.

Starea de fapt, după cronologia apariției circumstanțelor faptice relevante pentru justa soluționare a cauzei, denotă următoarele: prin decizia Preturii sectorului Buiucani nr.5/1-4 din 29.05.1992, casa de locuit din str. (Нахимова) actuala ***** *****, a fost dată în exploatare de către Bîrca Tatiana, cu atribuirea terenului de pământ cu suprafața 265 m.p. (f.d.16, 17).

La 06.02.20212, Bîrca Anatolii, Lazarev Natalia, Bîrca Tamara, Bîrca Tatiana au

depus la Consiliul mun.Chișinău cerere privind efectuarea lucrărilor de inventariere a terenului aferent casei de locuit particulară din str. *****, *****, mun. Chișinău și eliberarea titlului de autentificare a dreptului de proprietate asupra pământului în limita hotarelor (f.d.19).

Ca răspuns la cererea familiei Bîrca, Direcția funciară a comunicat că în scopul examinării de mai departe a cererii familiei Bîrca privind legalizarea terenului aferent construcților existente din str.*****, *****, mun. Chișinău în conformitate cu prevederile art.11 din Codul funciar al Republicii Moldova, pct.2 din Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr.984 din 21.09.1998, s-a solicitat prezentarea în original a certificatului de moștenitor nr.10-320 din 23.06.1992-Tamara Bîrca, acte de atribuire a terenului în folosință (f.d.21).

Prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.2/18-1 din 27 februarie 2014 Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Buiucani, Consiliul municipal Chișinău a decis:„1. Se aprobă terenurile proprietate municipală potrivit planurilor cadastrale (geometrice) elaborate și se clasează pe domeniul public și privat (lista terenurilor se anexează)...” (f.d.22-25).

Potrivit certificatului din Registrul bunurilor imobile, eliberat de IP Agenția Servicii Publice 05.08.2021, terenul din str.***** *****, mun.Chișinău, cu nr.cadastral ***** este proprietate municipală, iar construcțiile, casa de locuit cu nr.cadastral nr.***** și construcție accesorie cu nr. cadastral ***** aparțin Tatianei Bîrca (f.d.30).

La 25.01.2024 reclamanta s-a adresat Consiliului mun.Chișinău cu cerere privind eliberarea informației dacă a fost soluționată cererea 01/1-20-126 din 06.02.2012 (f.d.32).

Prin răspunsul Direcției Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare nr.1-03/1-504 din 07.02.2024, a comunicat avocatului reclamantei că având în vedere cererea dlor Anatolii Bîrca, Natalia Lazarev, Tatiana Bîrca și Tamara Bîrca (proprietari al imobilului la acel moment), la data de 24.05.2012, de către serviciul abilitat al Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare a fost elaborată schema de situație (soluția urbanistică) a terenului din str. *****, *****, mun. Chișinău ce se propune spre legalizare. În conformitate cu schema perfectată, poate fi transmis în proprietate privată comună, doar terenul cu suprafața de 827 mp, pentru deservirea și exploatarea construcțiilor deținute cu drept de proprietate privată. Surplusul de teren, cu suprafața (aproximativ) de 2478 mp ce constituie proprietate municipală de domeniu privat, în conformitate cu prevederile legislației funciare în vigoare, necesită a fi eliberat. Având în vedere că, coproprietarii imobilului în cauză nu au fost de acord cu schema de stabilire a hotarelor, s-a solicitat reexaminarea soluției urbanistice elaborate. Potrivit avizului secției autorizări construcții individuale din cadrul Direcției, schema hotarelor stabilite anterior, pentru deservirea imobilului în cauză, rămâne în vigoare (f.d.34-35).

Prin răspunsul Primăriei mun.Chișinău nr.2-03/1-476 din 27.03.2024, s-a mai comunicat avocatului reclamantei că asupra surplusului de teren, liber de construcții (partea componentă a terenului cu nr. cadastral ***** din str. *****, *****, mun. Chișinău prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-1 din 27.02.2014 „Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Buiucani” a fost stabilit dreptul de proprietate publică municipală din domeniul privat, modul de folosință pentru

construcții, cu atribuirea numărului cadastral *****. Astfel, terenul cu nr. ***** urmează a fi valorificat prin licitație funciară, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare. Totodată, a relatat că, decizia Preturii sectorului Buiucani nr. 5/1.4 din 29.05.1992 privind darea în exploatare a casei de locuit individuale din str. *****, *****, edificată pe terenul cu suprafața de 2652 mp, nu este înregistrată în Registrul bunurilor imobile (ținut de către Î.S „Cadastrul Bunurilor Imobile") și nu a fost prezentată de către proprietarii construcțiilor la inițierea procedurii de legalizarea terenului prenotat (f.d.39).

În corespundere cu art.53 din Codul administrativ, competența reprezintă totalitatea atribuțiilor acordate autorităților publice sau persoanelor din cadrul acestora prin lege sau alte acte normative. Competența se stabilește la momentul inițierii procedurii administrative.

Reieșind din prevederile art.9 din Codul funciar, de competența consiliilor raionale şi municipale ține: repartizarea şi retragerea terenurilor, în modul stabilit de lege; stabilirea suprafeţelor care rămîn în proprietatea statului în limita raionului şi municipiului;

Conform prevederilor art.42 din Codul funciar, terenurile din intravilan se află în administrarea autorităților administrației publice locale, iar din municipii – în proprietate municipală.

Concomitent, instanța consideră relevante prevederile art.3 alin.(2) din Legea nr.436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, conform cărora autoritățile administrației publice locale beneficiază de autonomie decizională, organizațională, gestionară şi financiară, au dreptul la inițiativă în tot ceea ce privește administrarea treburilor publice locale, exercitându-şi, în condițiile legii, autoritatea în limitele teritoriului administrat.

Potrivit art.14 din Legea privind administraţia publică locală nr.436-XVI din 28.12.2006, (1) Consiliul local are drept de iniţiativă şi decide, în condiţiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepţia celor care ţin de competenţa altor autorităţi publice. (2) Pornind de la domeniile de activitate ale autorităţilor administraţiei publice locale de nivelul întîi stabilite la art.4 al Legii privind descentralizarea administrativă, consiliul local realizează următoarele competenţe: b) administrează bunurile domeniului public şi ale celui privat ale satului (comunei), oraşului (municipiului); c) decide în privinţa actelor juridice de administrare privind bunurile domeniului public al satului (comunei), oraşului (municipiului), după caz, precum şi privind serviciile publice de interes local, în condiţiile legii; d) decide în privinţa actelor juridice de administrare sau de dispoziţie privind bunurile domeniului privat al satului (comunei), oraşului (municipiului), după caz, în condiţiile legii; e) decide atribuirea şi schimbarea destinaţiei terenurilor proprietate a satului (comunei), oraşului (municipiului), după caz, în condiţiile legii.

În conformitate cu art.19 alin.(4) al Legii cu privire la administrația publică locală, Deciziile privind aprobarea bugetului local, administrarea bunurilor proprietate a satului (comunei), oraşului (municipiului), stabilirea cuantumului taxelor şi impozitelor locale, planificarea dezvoltării localităţilor şi amenajării teritoriului, asocierea cu alte consilii, instituţii publice din ţară sau din străinătate se adoptă cu votul majorităţii consilierilor

aleşi.

Potrivit art.53 alin.(1) și (2) din Legea privind administrarea şi deetatizarea proprietăţii publice nr.121 din 04.05.2007, privatizarea terenurilor aferente bunurilor care se privatizează şi bunurilor private se efectuează în conformitate cu prezenta lege, cu legislaţia funciară şi cu alte acte legislative. Procedura privatizării lor se stabileşte prin regulament, aprobat de Guvern. Actele în al căror temei proprietarii de bunuri privatizate sau de întreprinderi private deţin în posesiune şi folosinţă terenurile aferente lor, cu excepţia contractelor de arendă, se anulează, iar rectificarea înregistrării în registrul bunurilor imobile se efectuează la cererea organului abilitat cu dreptul de administrare a terenului.

Potrivit art.4 alin.(10) din Legea privind preţul normativ şi modul de vînzare-cumpărare a pămîntului nr. 1308 din 25.07.1997, terenul de pe lîngă casă atribuit în folosinţă temporară şi terenul cu care lotul de pămînt de pe lîngă casă depăşeşte norma prevăzută de legislaţie se vînd la preţul normativ conform tarifului indicat la poziţia I din anexa la lege sau se dau în arendă persoanelor în a căror folosinţă se află. În cazul în care, după parametri şi amplasare, pot fi formate ca bunuri imobile de sine stătătoare, terenurile menţionate se transmit în proprietate persoanelor în drept ori se înstrăinează în alt mod conform legislaţiei.

În conformitate cu art.42 din Codul funciar, terenurile din intravilan se află în administrarea autorităților administrației publice locale, iar din municipii - în proprietate municipală.

În conformitate cu prevederile art.46 din Codul funciar, terenurile destinate construcțiilor urbane şi rurale cuprind terenurile pe care sânt amplasate construcțiile şi amenajările şi cele pe care urmează să fie construite case, clădiri de menire social-culturală, industrială şi cu alte destinații. Aceste terenuri se atribuie întreprinderilor, instituțiilor şi organizațiilor pentru zidirea şi exploatarea construcțiilor industriale a caselor, a clădirilor de menire social-culturală, a altor construcții şi amenajări, precum şi cetățenilor pentru construcția individuală de locuințe. Suprafața terenurilor şi condițiile folosirii lor în scopurile menționate se stabilesc conform normelor şi documentației tehnice de proiectare. Pe terenurile atribuite se interzice începerea lucrărilor de construcție până la permisiunea dată de către organele de arhitectură şi urbanistică.

Potrivit art.3 alin.(2) din Legea nr.436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, autoritățile administrației publice locale beneficiază de autonomie decizională, organizațională, gestionară şi financiară, au dreptul la inițiativă în tot ceea ce privește administrarea treburilor publice locale, exercitându-şi, în condițiile legii, autoritatea în limitele teritoriului administrat.

Conform art.74 alin.(3) şi alin.(4) din Legea privind administrația publică locală nr.436-XVI din 28 decembrie 2006, bunurile proprietate a unităților administrativ-teritoriale se împart în bunuri ale domeniului public şi a celui privat. Autoritățile publice locale executive asigură, în condițiile legii, delimitarea şi evidența separată a bunurilor din domeniul public şi cel privat.

Reieșind din prevederile art.10 din Codul funciar, de competența consiliilor sătești (comunale) şi orășenești țin: atribuirea terenurilor şi înstrăinarea lor fără schimbarea

destinației acestora, în modul stabilit de lege; autentificarea drepturilor deținătorilor de terenuri, în modul stabilit de lege; asigurarea perceperii impozitului funciar; exercitarea controlului de stat asupra folosirii şi protecției terenurilor, inclusiv asupra combaterii și prevenirii răspândirii buruienilor; ținerea cadastrului funciar în teritoriul din subordine; privarea de drepturi a deținătorilor de terenuri în condițiile prevăzute de lege; determinarea şi atribuirea terenurilor pentru construcții şi amplasarea lor, în conformitate cu legea; soluționarea litigiilor funciare în limitele competenței lor; organizarea evaluării terenurilor conform metodicii unice, elaborate de Guvern; stabilirea suprafețelor care rămân în proprietatea statului în limita teritoriilor satelor (comunelor); stabilirea şi modificarea hotarului intravilanului localităților.

Așadar, instanța de judecată reiterează că, prin decizia Preturii sectorului Buiucani nr.5/1-4 din 29.05.1992, casa de locuit din str. (Нахимова) actuala ***** *****, mun. Chișinău a fost dată în exploatare de către Bîrca Tatiana, cu atribuirea terenului de pământ cu suprafața 265 m.p. (f.d.16, 17).

La 06.02.2012, Bîrca Anatolii, Lazarev Natalia, Bîrca Tamara, Bîrca Tatiana au depus la Consiliul mun.Chișinău cerere privind efectuarea lucrărilor de inventariere a terenului aferent casei de locuit particulară din str. *****, ***** mun. Chișinău și eliberarea titlului de autentificare a dreptului de proprietate asupra pământului în limita hotarelor (f.d.19).

Ca răspuns la cererea familiei Bîrca, Direcția funciară a comunicat că în scopul examinării de mai departe a cererii familiei Bîrca privind legalizarea terenului aferent construcților existente din str.*****, *****, mun. Chișinău în conformitate cu prevederile art.11 din Codul funciar al Republicii Moldova, pct.2 din Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr.984 din 21.09.1998, s-a solicitat prezentarea în original a certificatului de moștenitor nr.10-320 din 23.06.1992-Tamara Bîrca, acte de atribuire a terenului în folosință (f.d.21).

Prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.2/18-1 din 27 februarie 2014 Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Buiucani, Consiliul municipal Chișinău a decis:„1. Se aprobă terenurile proprietate municipală potrivit planurilor cadastrale (geometrice) elaborate și se clasează pe domeniul public și privat (lista terenurilor se anexează)...” (f.d.22-25).

În același timp, se impune a fi specificat că, reieșind din actele dosarului se constată cu certitudine că avînd în vedere cererea familiei Bîrca proporietarilor construcțiilor la acel moment 2012, și actele anexate, ținând cont de normativele urbanistice în vigoare, la data de 24.05.2012, de către serviciul abilitat din cadrul Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare, au fost sistematizate și determinate hotarele limită a terenului pentru deservirea și exploatarea construcțiilor din str. *****, ***** mun. Chișinău cu suprafața de 827 mp. Asupra surplusului de teren, liber de construcții (partea componentă a terenului cu nr. cadastral *****) din str. *****, *****, mun. Chișinău prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-1 din 27.02.2014 „Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Buiucani” a fost stabilit dreptul de proprietate publică municipală din domeniul privat, modul de folosință pentru construcții, cu atribuirea numărului cadastral *****.

Totodată, instanța remarcă că la înregistrarea casei de locuit individuale în Registrul bunurilor imobile, edificată pe terenul cu suprafața de 2652 m.p. nu a fost indicat actul administrativ decizia Preturii sect. Buiucani nr. 5/1.4 din 29.05.1992 în baza căruia a fost dat în exploatare imobilul respectiv, astfel, consideră absolut legală, sistematizarea și determinarea de către serviciul abilitat al Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare a hotarelor limită a ternului pentru deservirea și exploatarea construcțiilor din str. *****, *****, cu suprafața de 827 m.p.

În acest context, instanța reține că surplusul de teren pe care reclamanta solicită a-i fi atribuit în proprietate privată ca lot de pământ de pe lîngă casă, este proprietate publică municipală din domeniul privat a Consiliului municipal Chișinău, și respectiv dispune de drepul discreționar în privința actelor juridice de administrare sau de dispoziție privind bunurile domeniului privat al municipiului.

Subsecvent, instanța remarcă că reclamanta a manifestat dezinteres față de acest teren pe parcursul a ultimilor aproximativ 12 ani, or familia Bîrcă la 06.02.2012, au depus la Consiliul mun.Chișinău cerere privind efectuarea lucrărilor de inventariere a terenului aferent casei de locuit particulară din str. *****, ***** mun. Chișinău și eliberarea titlului de autentificare a dreptului de proprietate asupra pământului în limita hotarelor (f.d.19), iar ca răspuns, Direcția funciară a comunicat că în scopul examinării de mai departe a cererii familiei Bîrca privind legalizarea terenului aferent construcților existente din str.*****, *****, mun. Chișinău în conformitate cu prevederile art.11 din Codul funciar al Republicii Moldova, pct.2 din Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr.984 din 21.09.1998, *s-a solicitat prezentarea în original a certificatului de moștenitor nr.10-320 din 23.06.1992-Tamara Bîrca, acte de atribuire a terenului în folosință* (f.d.21).

Iar în sensul enunțat, nu se constată prezentarea actelor solicitate de către reclamantă în adresa Direcția funciară cu privire la legalizarea terenului aferent construcților existente, iar pasivitatea reclamantei pe parcursul a aproximativ 12 ani nu poate fi pusă pe seama Consiliului mun.Chișinău. Or, în prezent, terenul menționat cu nr.cadastral ***** urmează a fi valorificat prin licitație funciare în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Prin prisma circumstanțelor expuse și prevederilor legale enunțate supra, instanţa de judecată constată, la caz, netemeinicia cerințelor reclamantei Bîrca Tatiana, iar alegațiile invocate în susținerea acțiunii înaintate poartă caracter formal, nefiind confirmate prin careva probe pertinente și concludente în acest sens, fiind combătute prin argumentele autorităților publice pârâte și actele prezentate la dosarul.

Potrivit art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e).

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul

administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamantă întru anularea actului administrativ individual defavorabil, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actului administrativ. În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanţele faptice stabilite, precum și criticele aduse către reclamantă referitor la acțiunile/inacțiunile autorităților publice pârâte, instanța de judecată conchide că, refuzul Consiliului municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău de a atribui și a transmite în folosința reclamantei Bîrca Tatiana lotul de pământ de pe lângă casa de locuit din str. ***** *****, mun.Chișinău în limitele prevăzute în Decizia Preturii sectorului Buiucani, mun.Chișinău nr.5/1.4 din 29.05.1992, este întemeiat. Instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea refuzului în privința reclamantei Bîrca Tatiana, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament – ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantei nu există.

Cu referire la temeiurile de nulitate a deciziei Consiliului mun.Chișinău nr.2/18-1 din 27.02.20214 invocată de reclamantă și reprezentantul său, instanța reține că Codul administrativ prevede expres temeiurile de nulitate a unui act, și anume art. 141 din Codul administrativ, stipulează că :

(1) Un act administrativ individual este nul dacă conţine un viciu deosebit de grav şi acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanţelor care se iau în considerare.

(2) Un act administrativ individual este, de asemenea, nul:

a) dacă executarea lui cere săvîrşirea unei fapte ilegale, care constituie o componenţă de contravenţie sau de faptă penală;

b) dacă din motive reale nimeni nu-l poate executa;

c) dacă contravine bunelor moravuri;

d) dacă la emiterea lui a contribuit o persoană care nu are dreptul să participe în procedură administrativă conform art.49 alin.(1);

e) dacă a fost emis în scris, dar nu poate fi identificată autoritatea publică emitentă;

f) în alte cazuri prevăzute de lege.

(3) În cazul nulităţii parţiale a unui act administrativ individual, acesta este nul în totalitate dacă autoritatea publică nu ar fi emis actul administrativ respectiv fără partea lovită de nulitate.

(4) Autoritatea publică poate constata nulitatea oricînd din oficiu. La cerere nulitatea se constată în măsura în care solicitantul are un interes îndreptăţit pentru a o solicita.

Reieșind din prevederile legale menționate, instanța constată că actul a cărui nulitate solicită reclamanta de a fi constatată, nu include nici una din temeiurile nulității prevăzute de art.141 Cod administrativ, iar argumentul reclamanei cu privire la existența unui viciu grav la emiterea actului administrativ contestat, instanța de judecată îl va respinge ca fiind declarativ și nefondat pentru motivele invocate supra.

De asemenea, prin prisma prevederilor art. 96 alin. (1, 1^1) Codul de procedură civilă, instanța de judecată va respinge capătul de cerere privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică, fiind neîntemeiat.

Prin urmare, se atestă că, acţiunea reclamantei Bîrca Tatiana împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău cu privire la constatarea nulității actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și compensarea cheltuielilor de judecată, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 224 alin.(1) lit.f) Cod administrativ, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea depusă de Bîrca Tatiana împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău cu privire la constatarea nulității actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și compensarea cheltuielilor de judecată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței
Judecător Bagrin Lucia